

Der foregår i vidt omfang internationalt samarbejde om det forebyggende flyvesikkerhedsmæssige arbejde. I stk. 3 åbnes mulighed for at udveksle oplysninger med udenlandske myndigheder eller internationale organisationer dels som følge af en folkeretlig forpligtelse og dels i tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for en udenlandsk myndigheds eller international organisations forebyggende flyvesikkerhedsmæssige arbejde, og hvor modtageren er undergivet tavshedspligt i mindst samme omfang som foreskrevet i stk. 2. For myndigheders vedkommende vil det være luftfartsmyndigheder, og de udenlandske organisationer, der kan komme på tale vil være luftfartsorganisationer eller EU.

Tavshedspligten gælder for de oplysninger, der indberettes til Statens Luftfartsvæsen, mens resultatet af bearbejdningen af oplysningerne, f.eks. foretagne analyser og eventuelle anbefalinger på baggrund heraf, som nævnt ovenfor vil være tilgængelige for offentligheden i det omfang, de ikke indeholder identificerbare oplysninger fra indberetningerne.

For så vidt angår tavshedspligtens betydning for muligheden for at videregive oplysninger til andre myndigheder henvises til bemærkningerne til nr. 9.

Overtrædelse af de forskrifter, der fastsættes af trafikministeren, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. lovens § 149, stk. 10, og forslaget i nr. 18.

Til nr. 7 og 14

Forslaget indebærer, at det fastsættes udtrykkeligt i § 137, stk. 2, 2. pkt., at flyveledere og andre, der udøver lufttrafiktjeneste, er omfattet af en meddelelsespligt svarende til den, der gælder for luftfartøjschefen. Flyveledere og andre, der udøver lufttrafiktjeneste, har også hidtil været forpligtet til at underrette Havarikommissionen for Civil Luftfart om havarier og hændelser, idet dog pligten hertil har været fastsat som en tjenstlig forpligtelse. Under hensyn til at der er mulighed for, at også andre end statsansatte kan udøve flyveledelse foreslås, at forpligtelsen direkte fremgår af bestemmelsen i § 137, stk. 2, svarende til, hvad der gælder for luftfartøjschefer. Det følger endvidere heraf, at indrapportering fra flyveledere m.fl. omfattes af den tavshedspligt, der gælder efter § 144 a.

Det foreslås, at bestemmelsen strafsanktioneres på samme måde, som gælder i dag for luftfartøjschefer, hvorved der straffes i tilfælde af grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed med hensyn til de pligter, der påhviler den pågældende.

Til nr. 8

Ændringen er redaktionel, idet den subsidiaire pligt, der tidligere fremgik af stk. 2, for ejeren eller brugeren af et luftfartøj, flyttes og herefter fremgår af stk. 3.

Til nr. 9

Havarikommissionen for Civil Luftfart er i sit arbejde med undersøgelse af havarier og hændelser underlagt tavshedspligt, idet kommissionens personale, tilkaldte sagkyndige og andre, der medvirker i en undersøgelse, som kommissionen foretager, er forpligtet til over for uvedkommende at hemmeligholde, hvad de bliver vidende om i forbindelse med undersøgelsen, jf. herved luftfartslovens § 144 a. Derimod offentliggøres kommissionens endelige rapport efter reglerne i § 142, stk. 3.

Når Statens Luftfartsvæsen bistår havarikommissionen ved gennemførelsen af en undersøgelse, følger det af den gældende § 144 a, at luftfartsvæsenets personale er underlagt samme tavshedspligt som kommissionens eget personale.

Efter luftfartslovens § 141 påhviler det havarikommissionen at holde Statens Luftfartsvæsen løbende underrettet om fund og omstændigheder omkring en undersøgelse, der skønnes af væsentlig betydning for flyvesikkerheden, og tidligst muligt at gøre luftfartsvæsenet bekendt med sine vurderinger heraf.

Sådanne videregivne oplysninger er imidlertid ikke omfattet af en tilsvarende bestemmelse om tavshedspligt i Statens Luftfartsvæsen.

Oplysningerne vil dog i vidt omfang kunne undtages fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, efter en konkret vurdering, idet der vil være tale om pligtmæssig videregivelse af tavshedsbelagte oplysninger.

Denne ordning indebærer således, at luftfartsvæsenet i hvert enkelt tilfælde og for hvert enkelt dokument skal foretage en konkret vurdering af, om der kan gives aktindsigt i de oplysninger, som luftfartsvæsenet har modtaget fra havarikommissionen, eller om der kan gives afslag på aktindsigt, fordi det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private eller offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Endvidere vil der skulle foretages en vurdering af, om der skal foretages ekstrahering efter de gældende regler i offentlighedsloven.

På denne baggrund og under hensyn til, at det skønnes at have væsentlig betydning for havarikommissionens arbejde med undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser, at piloter og luftfartsselskaber m.v. kan foretage indberetninger i tillid til, at der er fuld-